

Tak dlouho jsme si zoufali, že si lidé ničeho neváží a vše berou jako samozřejmost -
bezplatnou péči v nemocnicích, zajištění služeb až do domu, plné obchody i peněženky....
Všichni měli právo na vše a povinnosti se jaksi vytratily. Slůvka prosím a děkuji se přestala ve
většině rodin vyžadovat a místo toho vznikly nároky z postavení rodičů a známých. Jezdili
jsme za hranice všedních dnů a školy pro nás byly institucemi pro odložení dětí, s kterými
nejde víc jak víkend vydržet. Škola některé z nás zajímala, jen když jsme šli nadávat či
obhajovat svoje rozmazlené a opečovávané dítě.... (a pravda nás tak nějak ani nezajímala,
protože jsme ji přece slyšeli od potomka a ten nelže).

Všude vládla věta - víte, kdo já jsem? Za oněch tučných 12 let jsme rozvinuli hlavně jednu
vlastnost - závist. Zakousla se do nás i do našich dětí a přestala pouštět morálku a soudnost
mezi nás. Žili jsme v proudu čísel a úspěchů...

Nic nás nedovedlo vzpamatovat. Nic? A přece....

Podívejme se z okna - slunce svítí, ptáci zpívají a příroda se raduje, že lidé konečně zalezli do
příbytků a případně venku v rouškách moc nepokřikují a neruší ostatní. Ovzduší se pročišťuje
a probouzí se jarní život. Lidská společnost se najednou zastavila a přemýšlí, co s nečekaným
volnem. A rodiče doma objevují společnou činnost s dětmi, vnikají do jejich duší a pak
vychutnávají krásu ticha, když jdou děti spát...

Jsou unaveni jejich náhlou intenzivní výchovou a společností a odpovídáním na jejich
neustálé otázky...

A děti to tak potřebují.

Funkce a postavení ve společnosti se téměř rozplynuly, výhody se scvrkly do lepších roušek a
respirátorů...

Ještě pár dnů a snad si všichni uvědomíme, že nejsme pány tvorstva. Budeme se už těšit na
setkávání s lidmi a vážit si ne bohatství, ale toho, že nás někdo vyslechne, pobaví laskavým
humorem a dá nám pocit, že mu na nás záleží....

A začneme si vážit lidí laskavých a moudrých, kteří nám pomáhají žít. A náhle nám
nepřipadne divné, že poprosíme, poděkujeme, napomeneme své křičící dítě a budeme si
vzájemně pomáhat. A svým příkladem budeme budovat lepší svět pro nás a hlavně pro naše
děti.